Artikel geprint vanaf Jazzenzo.nl

Wine, Dance and … jazz! In alle geledingen

CONCERTRECENSIE: Festival Jazz International Rotterdam, LantarenVenster, 26 oktober '13
beeld: Robert Tjalondo
door: Mischa Beckers

Van 24 tot en met 27 oktober vond het Festival Jazz International Rotterdam 2013 plaats. Op de laatste dag speelde saxofonist Kenny Garrett. De eerste drie dagen kwam een keur aan andere artiesten voorbij, gerangschikt onder de thema's 'Young and Upcoming', 'The latest hits' en 'Wine, Dance and Jazz'. Op dag drie, zaterdag, trad 's middags het Michael Moore Quartet op en 's avonds The Nine – een negenkoppige band die saxofoniste Stephanie Francke samenstelde – en New Cool Collective.

Benjamin Herman trad op met zijn New Cool Collective. Saxofoniste Stephanie Francke stelde een band samen met daarin onder meer strijkers.

's Middags tijdens het evenement 'All that wine … and jazz' was het goed wijnproeven. Daarna stond Michael Moore met zijn kwartet geprogrammeerd. Moore had een verrassing in petto. Bij de wijnproeverij maakte hij zijn opwachting en improviseerde op basis van drie verschillende rode wijnen die hij kreeg aangeboden en waarvan hij de oorsprong niet kende. Het animale karakter van de Trousseau 2009 uit de Jura sprak hem duidelijk niet aan en resulteerde in enkele korte en krachtige gierende klanken.

Stevig en vol
De Asterisco Tinta del Torro 2010 is zwaar, stevig en vol en Moore produceerde na het proeven spontaan een zachte, zangerige melodielijn. De Campe de l'Oste Languedoc 2010 vond hij redelijk en de smaak inspireerde hem tot een paar springerige lijnen. Een mooie opmaat naar het concert dat hij daarna gaf met Clemens van der Feen op contrabas, Harmen Fraanje achter de piano en op drums Michael Vatcher. Moore putte uit zijn brede repertoire en gaf zijn medemusici flink de ruimte. Zelfverzekerd, creatief en soms met de nodige humor klonk hier improvisatie op een hoog niveau. Lyrisch, ruimtelijk, vrij, maar nergens knarsend of wringend. Het gezelschap trok het publiek moeiteloos de muziek in. "We lopen uit", zei Moore, "maar dat is niet zo gek met deze mensen, ze zijn veel te vindingrijk".

's Avonds trad The Nine aan. De band is het resultaat van 'The Pack Project', een nieuw jaarlijks terugkerend project. Jonge getalenteerde jazzmuzikanten krijgen daarin de gelegenheid zich te presenteren met hun 'Pack'. Die band werd dit jaar samengesteld door saxofoniste Stephanie Francke.

De voltallige bezetting van Stephanie Francke's The Nine, met daarin trompettist Leonard Evers. New Cool Collective.

Bij het samenstellen hoort een extra eis: zoek muzikanten buiten je eigen *comfortzone*. Francke kwam al snel uit bij drummer Friso van Wijck en trompettist Leonard Evers. Ze wist meteen dat er ook strijkers bij moesten. Dat resulteerde in een sectie met daarin Ben Mathot (viool), Bram Faber (altviool) en Bonno Lange (cello). Ook de klank van een basklarinet had Francke in haar hoofd voor deze band. Joris Roelofs zei ja. De ritmesectie wordt gecompleteerd door Tony Roe op piano en bassist Stefan Lievestro.

Francke droeg zelf de compositie 'Longyearbyen' aan. Daarnaast leverden Lievestro, Van Wijck en met name Evers stukken. Het resultaat was een overweldigend geheel, puttend uit een breed palet klanken en vormen. Met grotendeels herkenbare signaturen van de schrijvers. 'Longyearbyen' begon met ijzingwekkende tonen door de strijkers die langzaam overgingen in een donker, kamermuziekachtige uitvoering. De rest van het gezelschap voegde zich daarbij en onderstreepte de herkenbare heldere melodielijnen van Francke.

Flageoletten
Bij een aantal van de composities van Evers kwamen overeenkomstige aspecten in orkestratie en invulling aan de orde: boventonen en flageoletten van de strijkers, pizzicato stukken door (enkele van) de strijkers, soms gedubbeld door een van de andere

instrumenten, aandikken van cellopartijen door de basklarinet, veel lyriek maar ook soms onvervalste swing.

Van Wijck kleurde initieel subtiel. Zijn eigen werk kenmerkte zich daarna door complexe ritmiek en dito accenten en stops. Botter en hoekiger dan Evers' werk hoewel die laatste, als afsluiter van het concert, uit zijn trilogie dan weer een knallende groove naar voren bracht. Buiten je comfortzone dus. Daar had de een het wat makkelijker mee dan de ander. Joris Roelofs voelde zich duidelijk op zijn gemak. Kleurde en dikte aan en soleerde bij tijd en wijle emotioneel en vooral extatisch.

New Cool Collective met gitarist Rory Ronde en de Senegalese koraspeler Ali Boulo Santo.

Tony Roe was fysiek niet zo zichtbaar achter zijn medemuzikanten, maar vond een treffende manier om diverse secties met elkaar te verbinden. De strijkers en af en toe Stephanie Francke zelf leek het soms wat te *overkomen*. De grote set aan indrukken, klanken, speelwijzen en passages leek de projectkant van dit optreden te benadrukken. Maar, ga er maar aan staan: dit gezelschap formeren, een repertoire samenstellen, vier dagen repeteren en zonder try-out of oefensessies aan de bak in een stijf uitverkocht LantarenVenster. Hulde voor het experiment.

Het is nu een kwestie van materiaal laten groeien en uitbouwen, uitproberen wat goed en minder werkt. Want, zoals aangekondigd: dit was niet eenmalig, deze band gaat verder.

New Cool Collective
Afsluiter van de avond was New Cool Collective. Met materiaal van het nieuwste album 'Chin Chin' maar ook uit het overige, uitgebreide oeuvre. Ze begonnen in hoog tempo, strak en meteen met wervelende solo's van de blazers en van gitarist Rory Ronde. In het tweede deel van de set vergezelde de Senegalese koraspeler Ali Boulo Santo de heren. Het tempo ging even wat omlaag bij de stukken van Boulo Santo.

Zowel het collectief als de koraspeler musiceerden al met Tony Allen. De hommage aan deze legendarische drummer, 'Black label', werd een groove vol onderhuidse spanning. Mooi om te zien hoe schijnbaar vanzelfsprekend de samenwerking tussen deze Senegalese muzikant en het Nederlandse collectief tot uitdrukking komt.

Wat was ook al weer het thema van deze dag? Juist: Wine, Dance and Jazz. Nou, dat kwam terug, in al zijn hoedanigheden.

- www.jazzinternationalrotterdam.nl/festival

© Jazzenzo 2010